

מ"ת 32334/09/15 - מדינת ישראל נגד ע' א' כ' (עציר) - הובא ע"י ליווי נחשון

בית משפט השלום בבאר שבע

18 ספטמבר 2015

מ"ת 32334-09-15 מדינת ישראל נ' א' כ' (עציר)

בפני סגן הנשיאה, כב' השופט עידו רוזין
המבקשת: מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד רומן זילברמן
נ ג ד
המשיב: ע' א' כ' (עציר) - הובא ע"י ליווי נחשון
ע"י ב"כ עו"ד עלי אלקרינאוי

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

בפני בקשה להחזקת המשיב במעצר עד תום ההליכים המשפטיים המתנהלים כנגדו, על פי הקבוע בסעיף 21 לחוק סדר הדין הפלילי [סמכויות אכיפה - מעצרים] תשנ"ו - 1996 [להלן: "**החוק**"].

כנגד המשיב הוגש כתב אישום המייחס לו עבירות של תקיפה סתם של בת זוג, תקיפה הגורמת חבלה ממש, תקיפה סתם של קטין על ידי אחראי ואיומים.

בכתב האישום נטען כי ביום 06.09.2015, במהלך ויכוח בין המשיב למתלוננת שהיא אשתו, תקף המשיב את המתלוננת, בכך שסטר לה בפניה, משך אותה משערותיה ומחולצתה, תוך שהוא גורר אותה על רצפת הכניסה והסיעה אותה אל בית הוריה והותירה שם.

עוד נטען בכתב האישום כי ביום 02.09.2015, ביום בו חזרה המתלוננת מבית הוריה, תקף המשיב את המתלוננת בכך שסטר לה מספר פעמים בפניה, ומיד לאחר מכן, נטל חתיכת צינור השקייה ותקף את המתלוננת באמצעותו, בכך שנתן לה מכות באמצעות הצינור על ידיה, רגליה וצווארה, וכתוצאה מכך, נגרמו למתלוננת חבלות של ממש, בדמות המטומות בידיה ובצווארה.

עוד נטען בכתב האישום, כי באותו מעמד, תקף המשיב גם את הקטינה ס.א.כ., בכך שהיכה אותה באמצעות סטירה וכן

תוך שימוש בצינור.

ב"כ המשיב הסכים לקיומן של ראיות לכאורה, לכך שהמשיב ביצע את העבירות המיוחסות לו, אך טען לכרסום מסויים בראיות, שמתבטא בין היתר בכך שהמתלוננת הגישה בקשה לצו הגנה ביום 10.08.2015, וציינה בבקשה, כי לא הוגשה תלונה למשטרת ישראל בשל "אין אלימות".

אין מחלוקת שקיימת עילת מעצר של מסוכנות.

השאלה היא האם יש מקום בנסיבות העניין לשחרר את המשיב בחלופת מעצר.

בפני ביהמ"ש נחקרו שני ערבים (שניהם דודים של המשיב), אשר הציעו לשמור על המשיב בתנאי מעצר בית מלא, 24 שעות ביממה.

לאחר ששמעתי טיעוני הצדדים, ואת הערבים המוצעים, החלטתי שאין זה השלב הראוי לשחרור בחלופת מעצר, ונימוקי המבקשת בעניין זה מקובלים עלי, וזאת בעיקר מהסיבות שלהלן:

א. חומרת התקיפה המיוחסת למשיב.

ב. העובדה שקיימים 5 מעורבים נוספים בתקיפה, אשר טרם אותרו ומקום מושבם קרוב למקום שבו הוצע שהמשיב ישהה בחלופת מעצר.

ג. העובדה ששני המפקחים המוצעים, הודו כי היו בקשר לאחרונה עם חמשת המעורבים הנוספים, שהמדינה עדיין לא איתרה חרף ניסיונות האיתור שבוצעו.

ד. העובדה כי החלופה המוצעת הינה בקרבת מקום מגורי המתלוננת (מרחק של כ - 10 ק"מ באותו כפר).

ה. נקודת הזמן שהיא יחסית קרובה מאוד להתרחשות האירועים נשוא כתב האישום.

לנוכח הדברים האמורים לעיל, סבורני כי יש מקום שאפשרות של שחרור לחלופה תיבחן בצורה מעמיקה ויסודית על ידי שירות המבחן.

לפיכך, בטרם תינתן החלטה סופית בבקשה, יש מקום, בנסיבות הענין, להורות על הגשת תסקיר מעצר על פי הקבוע בסעיף 21 א' לחוק, שלפיו יבדוק שירות המבחן את נסיבותיו האישיות של המשיב, משמעות מעצרו וימליץ ככל שיש בידו לעשות כן על חלופות מעצר ו/או תנאים מיוחדים לשחרורו של המשיב בערובה והפיקוח עליהם.

מזכירות ביהמ"ש תשגר עותק ההחלטה לשירות המבחן בפקס ככל הניתן, עוד היום.

תשומת לב שירות המבחן כי מדובר במשיב שהינו חירש ואילם, וכי בעת הפגישה עימו יש להסתייע במתורגמן.

תשומת לב שירות המבחן כי יש לזמן את הערבים המוצעים, באמצעות הסניגור, פקס מס' 08-8566777.

הנני מורה על מעצרו של המשיב עד להחלטה אחרת.

הנני קובע להמשך דיון, לאחר קבלת תסקיר מעצר, בפני כב' השופטת שוש שטרית, **ליום 07.10.2015 בשעה 09:30.**

במסגרת הדיון היום, הסניגור התייחס באופן תמציתי לטענת הכרסום בראיות, כשכל הראיות לא מונחות בפניו, ומכאן מצאתי לציין שאין מניעה שהסניגור ישלים את טיעונו בשאלת הכרסום - במסגרת הדיון הבא.

המשיב יובא באמצעות שב"ס - יחידת נחשון.

מזכירות ביהמ"ש תדאג להזמין מתורגמן לשפת הסימנים למועד שנקבע.

זכות ערר כחוק.

ניתנה והודעה היום ה' תשרי תשע"ו, 18/09/2015 במעמד הנוכחים.

עידו רוזין , סגן נשיאה

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

אינני רואה בעין אחד את טענותיו של ב"כ המבקשת.

הסניגור טען בטיעונו לכרסום בראיות, למרות שלא השתמש במילה "כרסום".

עמוד 3

במסגרת הדיון שבפני, הובהר על ידי הסניגור שקיימות ראיות לכאורה, ועניין זה שימש כבסיס לדיון בפני, וישמש גם בסיס בפני המותב הבא.

הדיון בשאלת כרסום בראיות - לא יפגע בהסכמה שקיימות ראיות לכאורה, ואולם ככל שעוצמת הכרסום גדלה, כך תגדל נטייתו של ביהמ"ש לשחרר בחלופה ולהיפך - ככל שעוצמת הכרסום תקטן - כך תקטן הנטייה לשחרור בחלופה.

לכן - אני סבור שהדיון בעוצמת הכרסום בראיות מתאים יותר לדיון בשאלת החלופה ולא כשביהמ"ש דן בראיות.

לפיכך - אין מניעה שהסניגור ישלים את טיעוניו בסוגייה בעניין הכרסום בראיות.

ניתנה והודעה היום ה' תשרי תשע"ו, 18/09/2015 במעמד הנוכחים.

עידו רוזין , סגן נשיאה